

Kad se je god. 1896. preselio u Novi Sad, zatražila je beogradska od ugarske policije, da joj preda Žarka, što je konačno i uslijedilo. Zatvorilo ga za tri mjeseca u jednu beogradsku tvrdjavu.

Svršiv kaznu i vojničku službu, podje u Češku, u grad Tabor, na višu poljoprivrednu školu, gdje je ostao tri godine.

Vrativ se iz Češke u Srbiju, stupi kao praktikant u administraciju ministarstva privrede u Beogradu, a zatim kod vinogradarstva u Topčideru, pa kod zemljoradnje i stočarstva u državnom zavodu u Ljubičevu. Videć, da se pod tadanjim režimom ne može nikako sprijateljiti sa državnom službom, odreče se svega i posveti se novinarstvu.

Uredjivao je dva lista: „Pravda“ i „Narodna Svest“, a i mu je oba policija ubrzo ugušila. — Osim toga suradjivao je u raznim političkim i gospodarskim listovima, dok je napose izdao lijepu knjižicu: „Med kao lek i hrana.“ (tri izdanja), „Medonosne biljke“ i „Slike Bede“ (dva sveska). Preveo je: „Uspomene Marije Laudove Hortičeve,“ i brokaz „Jedanaest zapovest“. Kao djak V. razreda izdao je jednu knjižicu pjesama „Slobodanke“.

Iza kako je bio dva puta uhapšen, radi uvreda, nanešenih kraljici Dragi, otpuše ga god. 1905. u Ameriku. Zaustavio se kratko vrijeme u Bs. Airesu, preseli se u Paragvay, a odatle u Chaco, gdje je ostao

odluče se na putovanje u Boliviju, da okuša svoju sreću u rudarstvu. Marljivim i neumornim istraživanjem našli su na lijepe uspjehe, od kojih je svakako najljepši njihov idrugova im unosni rudnik „Orion,“ u departmanu Potosi, provincije Sud-Chyhas.

Ružić je jedan između prvih Sebina, koji je shvatio zadaću „Materinske Riječi,“ priskočiv joj u pomoć koli materijalno, toli svojim vrsnim govorom i lijepim savjetima.

Zarko Ružić

ođane u Chaco, gdje je ostao

sa Dr. Pammerom, radući u rudarstvu. Marljivim i neumornim istraživanjem našli su na lijepe uspjehe, od kojih je svakako najljepši njihov idrugova im unosni rudnik „Orion,“ u departmanu Potosi, provincije Sud-Chyhas.

Biva Loto

Ivan Radeljak rodio se u Siveriću kraj Dmiša (Dalm.) 25. studenoga god. 1866. od oca Jakova i majke Tomislave, rođene Knez. — U svojoj drugoj godini života ostao je bez skrbnog oca, a kad mu je bila sedma, udala mu-se majka po drugi put. Tako je ostao naš mali Ivan samac sa sestrom Ivankom, danas suprugom uglednog rođoljuba Ilije Ivića.

Svršiv pučku školu u Skradinu, stupi u privatnu gimnaziju časnih O.O. Franjevača, gdje se je isticao svojom marljivošću i darovitošću. — Položiv sretno konačne ispite, predje god. 1888. u centralno bogoslovno sjemenište u Zadru, čvrstom nakanom, da se posveti svećeničkom stališu. U sjemeništu ostao je do god. 1890. Te je naime godine svukao časnu mantiju i istupio iz trećeg tečaja, čemu je najviše dala povoda njegova živa čud i vatreno rođoljublje, što nije našlo oduška med utvrim zidinama sjemeništa.